

denne forbrugsgæld, vedstår vi færing er os, og den vil vi betale tilbage.

For god ordens skyld kan man her indskyde, at hidtil har den danske skatteyder ikke betalt én krone for færing, selv om mange danskere af pressens disinformation tror det. Politiken i tirsdags gentog den usande påstand, at færing ikke vedstår sig restgælden, men det gør vi absolut. Aktuelts leder, jeg tror, det var i går, kalder ligefrem færøske og grønlandske socialdemokrater for pengeafpressere. Ja, den var tarvelig. Jeg ved ikke, hvad socialdemokrater tænker om sådan en beskrivelse, men for os borgerlige færing virkede den langt ude. Danmark har i hvert fald ikke tabt én krone, kun ydet lån til landskassen. Den færøske skatteborger har derimod nu betalt næsten 2 mia. kr. i renter til staten de forløbne fire-fem år, endda lidt højere end markedsrenten.

Landskassens samlede gæld er nu på ca. 5,5 mia. kr., efter at den har indfriet omkring 0,5 mia. kr. i forføj og i år. Når man så trækker gælden, der stammer fra aktieombytningen, fra den samlede gæld, ja, så sidder landskassen tilbage med godt 4 mia. kr. i restgæld, og det er vel dette beløb, ca. 4 mia. kr., som statsministeren i tirsdags gav landsstyret tilsagn om at regeringen vil medvirke i forhandlinger til at afvikle, og det er også i tråd med det forslag, der blev vedtaget under forespørgselsdebatten den 27. januar i år.

Hvordan har man så tænkt sig, at landskassen, når man tager hensyn til bæredygtigheden i det færøske samfund, klarer at afvikle restgælden på disse 4 mia. kr.? Folkeflokket har som det eneste parti i Lagtinget foreslået en gældsafvikling i en eller anden form for kapitalisering af bloktilskuddet. Denne løsning skulle ikke være mere fremmed for regeringen og endda for dette høje Ting, end at det af Nyrupregeringen i 1994 nedsatte Gørtzudvalg foreslog sådan en gældsafvikling, nemlig med en kapitalisering, endog med langt større tal, end Folkeflokket har tænkt sig.

I sin enkleste form virker denne gældsafvikling på den måde, at landskassens gæld på ca. 4 mia. kr. kan parkeres og blive serviceret af den halvdel af bloktilskuddet, som landskassens årlige rentebetaling for gælden nu i flere har kostet, nemlig ca. 450 mio. kr. om året. På denne måde og med en rimelig rentesats ville hele den færøske restgæld være afviklet på maksimum 20 år, helst mindre.

Landskassen er i forvejen nu indrettet til at klare sine drifts- og anlægsforpligtelser for egne skatte- og afgiftsindtægter plus halvdel af bloktilskuddet; resten går som bekendt til renter. Hvis vi så fjernede gælden og det halve bloktilskud fra vor offentlige økonomi, ville Færøerne komme tættere på en naturlig tilværelse baseret på egne økonomiske forudsætninger. Vi ville kunne udvikle os mere til et produktions- og et eksportsamfund og mindre til et overførselssamfund som hidtil.

En årlig nedbetaling af gælden på ca. 400-500 mio. kr. ville nemlig, som statsministeren så godt sagde det, tage hensyn til bæredygtigheden i det færøske samfund, sådan som vores økonomi nu er begyndt at fungere. Vor afhængighed af danske statstilskud ville være halveret, og landskassens gæld ville være fjernet. For statskassen ville denne ordning være lige så nem at bære som den nuværende ordning, hvor hele bloktilskuddet sendes til Færøerne og så det halve tilbage igen.

Det bringer os til statsministerens tredje punkt, nemlig det at drøfte ændringer i den 50 år gamle hjemmestyreordning med henblik på at udvide Færøernes selvstyre. Liflig tale, hr. statsminister, tak for de gode ord.

Men når det er sagt, må jeg tilføje, at der findes intet reelt selvstyre, politisk selvstyre, hvis det ikke afspejles i en økonomisk selvhjulpenhed, i en reel økonomisk selvstændighed, og det er dér, Folkeflokket prøver på at stå fast og få ørenlyd for vores synspunkter. Vi har gang på gang foreslået en afvikling af den anden halvdel af blokken, det vil sige den, der ikke bruges til gældsafvikling, over måske samme tidsperiode, som selve gældsnedbringelsen foregår. Blokken er nemlig den egentlige blokade for reelt økonomisk selvstyre for Færøerne.

Også i dette synspunkt står Folkeflokket alene, hvis ikke de andre partiers tavshed om dette emne udtrykker deres stiltiende accept af dette unægtelige faktum og dermed støtter Folkeflokkets holdning, nemlig at der findes intet reelt økonomisk-politisk selvstyre, hvis der ikke er en økonomisk selvstændighed bag.

Det bliver en udfordring for Lagtingets partier at blive enige om den form for selvstyre, vi bør forhandle med regeringen om. Sambandspartiet ønsker uforandret og evig samhørighed. Selv om man kalder sig et liberalt parti, fastholder Sambandspartiet den største økonomiske bistand af alle, nemlig blokken. Den har fordrejet Færøernes økonomi, pumpet den offentlige